

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XXI. De Bigamis non Ordinandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](#)

Confessionibus. Item si cui superveniat defor-
mitas, ut in loco publico celebrare sine indeco-
ro nequeat, is tamen poterit admitti ad cele-
brandum in loco privato juxta arbitrium Episco-
pi, vel Superioris Regularis, si sit Religiosus.

- 3 Quæres, quis dispensare possit in vitio corpo-
ris? R. per se solus Papa: si tamen vitium sit or-
tum ex occulto delicto (& juxta me etiam ex de-
fectu occulto) poterit etiam Episcopus dispen-
sare. per Trid. f. 24. c. 6. deref. uti deduces ex
dictis ad tit. de fil. Presbyt. Sicut etiam permitti-
tur eidem à DD. dispensatio in vitio non notabili,
item ad Ordines Minores & beneficium simplex,
Pirhing. h. t. n. 15. ad fin. cum Piasc. & Laym.

TITULUS XXI.

De Bigamis non ordinandis.

SUMMARIUM.

1. Quid & quotuplex sit bigamia.
2. Inducit irregularitatem.
3. An, & à quo dispensabilem.

Bigamus, quasi bis conjugatus, constitui-
tur per Matrimonium iteratum, & co-
pulam carnalem affectu maritali exerci-
tam: quod triplici modo contingere potest. 1.
Quando quis duo (vel plura) Matrimonia con-
trahit validè, eaque per copulam carnalem con-
summat: & tunc datur bigamia vera. 2. Quan-
do quis revera quidem unicum Matrimonium con-
tra-

trahit, sed fictione Juris & interpretativè duplex, illudque consummat, ut si quis contrahat validè, aut invalidè, cum vidua à marito suo priùs cognita, vel cum fœmina ab alio priùs corrupta, eamque carnaliter cognoscat, vel conjugatur cum propria uxore postquam hæc commisit adulterium seu sponte, seu vi oppressa, non obstante, quod ignoraverit adulterium uxoris, aut fornicationem cum alio commissam ab ea, cum qua conjungitur affectu Maritali, aut nullitate Matrimonii, quam contrahit cum corrupta ab alio, propter impedimentum dirimens occultum: & hæc bigamia vocatur *interpretativa*. 3. Quando quis post Professionem Religiosam, aut susceptos Ordines Sacros, & sic in Matrimonio spirituali constitutus, attentat contrahere Matrimonium carnale cum una eaque virgine, ac maritali affectu consummat: & hæc bigamia appellatur *Similitudinaria* propter similitudinem Matrimonii spiritualis, quod oritur ex voto solenni cum Christo & Ecclesia, & carnalis. Si quis igitur non contrahat Matrimonium cum unica, eaque virgine, adeoque contrahat vel verè vel interpretativè vel similitudinariè duplex (seu scienter seu ignoranter) illudque consummet, bigamiam contrahit, quæ est impedimentum Ordinum Clericorum propter *defectum Sacramenti*, vel potius *significationis Sacramenti*, nempe Matrimonii, quod ex institutione sua significat perfectam conjunctionem Christi cum Ecclesia per assumptionem Carnis humanæ, & quidem unici cum unica, eaque immaculata. c. s. h. t. Unde

Dico

Dico. Bigami non ordinantur licetè, nisi prius cum ipsis dispensetur. De bigamis verè constat ex can. 59. cit. c. 2. 3. 5. h. t. De bigamis interpretative ex can. 9. 10. 13. 15. d. 34. c. 3. 4. eod. De bigamis similitudinariè ex can. 24. caus. 27. q. 1. c. 4. de Cleric. conjug.

- 2 Quæres, quis dispensare possit cum bigamis?
 R. 1. in bigamia vera & interpretativa solus Papa regulariter. c. 3. & fin. h. t. Trid. s. 23. c. 17. de ref. Sitamen occulta sit, juxta me etiam Episcopus, propter Trid. s. 24. c. 6. de ref. per ea, quæ trādidi ad tit. de Fil. Presbyt. R. 2. in similitudinaria, saltem post peractam pœnitentiam, idem Episcopus. c. 4. de Cler. conjug. c. 1. qui Clerici vel novi. item Superiores Regulares cum suis Religiosis. Suar. de Censur. disp. 51. sect. 6. n. 18. quia in hos obtinent jurisdictionem quasi Episcopalem.
- 3 Objic. 1. Bigamia est impedimentum Juri Di-
 vini juxta illud 1. Tim. 3. Oportet Episcopum esse
 unius uxoris virum. 2. In bigamis contra Apo-
 stolum dispensare non licet. c. 2. h. t. Papa non po-
 test immutare significationem Sacramenti, ex cu-
 jus tamen defectu oritur irregularitas bigamiae:
 ergo nec ejus defectum tollere potest dispensan-
 do. Ergo nec Papæ concessum est dispensare
 cum bigamis. R. ad 1. Ille textus non inducit
 Jus Divinum, quia scriptus à Paulo ut à Prælato
 Ecclesiæ, non ut ab Apostolo, Jus Divinum pro-
 mulgante. sicut canonies Apostolorum provene-
 runt ab Apostolis ut à Prælatis Ecclesiæ Jus Eccle-
 siasticum statuentibus. Ad 2. Ibi solùm insinua-
 tur difficultas in dispensando in reverentiam S.
 Pauli, qui prius induxit irregularitatem bigamiae.

Ad

Ad 3. Quamvis Papa nec immutare, nec tolle-re possit significationem Sacramenti, nihilominus tamen ea manente potest admittere ad Ordines laborantem defectu significationis Sacramenti; quia à sola Ecclesia propter hunc defectum ex-clusio ab Ordinibus introducta est.

TITULUS XXII.

De Clericis Peregrinis.

SUMMARIUM.

1. *Quinam Clerici dicantur peregrini.*
2. *An Ordines ulteriores suscipere, & in susceptis ministrare permittendi sint.*

Per Clericos *peregrinos* hic denotantur, qui 1 extra suas diœceses peregrinantur, aut vagantur, ac ita ignoti sunt, ut de illo-rum ordinatione ac vita non constet, nihilominus tamen ulterius in Ordinibus promoveri, vel in susceptis ministrare volunt.

Dico. Clerici peregrini ad ulteriores Ordines 2 non promoventur licet sine litteris dimissoriis, doctrinæ morumque testibus, & licentiam ab alie-no Episcopo recipiendi Ordines exprimentibus, 2. Nec admittendi ad Divina saltem publicè ce-lebranda sine litteris fidem facientibus, quod Ordines, in quibus ministrare volunt, susceperint, ac impedimentō eos exercendi careant; vel sal-tē sine alio testimonio, quo de dictis suffi-ciens.